

SERBOKROATISTIKA

Literárněvědné problematice srbocharvátské věnoval pozornost již první profesor slovanských literatur na brněnské filozofické fakultě J. Horák (→) (v letech 1922—1926). Rovněž Horákův nástupce prof. F. Wollman (→), sám vynikající znalec jazyka a literatury srbocharvátské, pomáhal šířit zájem o serbokroatistiku, zadával i témata státních a disertačních prací z oblasti československo-srbocharvátských vztahů a vedle základní tříhodinové cyklické přednášky o slovanských literaturách konal také periodicky dvouhodinové přednášky o jednotlivých současných slovanských literaturách, mimo jiné také o literatuře srbocharvátské. Wollman byl také autorem knihy *Srbocharvátské drama* (1924) a syntetického spisu *Dramatika slovanského jihu* (1930). Wollmanův živý zájem o srbocharvátskou literaturu dosvědčuje mimo jiné monografie *Njegošův deseterac* (1930).

Do roku 1960 se na filozofické fakultě konaly jenom lektorské kursy a některé volné přednášky z oblasti serbokroatistiky (např. Vrbovy a Chleborádovy přednášky o srbocharvátské literatuře). V roce 1960 bylo při tehdejší katedře slavistiky a indoevropského jazykozpytu otevřeno studium srbocharváštiny jako třetího slavistického oboru. Dějiny srbocharvátské literatury přednášel až do odchodu do důchodu (1973) J. Krystýnek (→), současnou literaturou jugoslávských národů se zabýval i literárněvědné semináře vedl I. Dorovský (→), který nyní zajišťuje přednášky i semináře ze srbské, charvátské, slovinské a makedonské literatury. I. Dorovský je též autorem četných studií o literárních osobnostech literatur národů bývalé Jugoslávie, česko-jugoslávských literárních stycích a hesel ve *Slovníku slovanských spisovatelů* (1984).

Na fakultě vznikly některé disertační, státní nebo diplomové práce se serbokroatistickou literárněvědnou tematikou, např. F. Váňala, *Nejstarší naše zprávy o Jihoslovanech a styky s nimi* (1934); O. Vašek, *August Šenoa a česká literatura* (1939); M. Theiberová, *České překlady Senoovy Selské vzpoury* (1965). Přínosem Marina Držiće k dubrovnicko-dalmatské dramatické se zabývala A. Skulinová (1972). V souladu s řešením dílčích úkolů státního vědeckovýzkumného plánu vzniklo rovněž několik diplomových prací z oblasti dějin jugoslávského divadla a dramatiky a recepce jugoslávské dramatické tvorby u nás; O. Míková-Marčičová zpracovala recepci dramatického díla Miroslava Krleži u nás (1985), J. Komárková *Vývoj jugoslávské dramatické tvorby a její recepce u nás (1880—1980)* (1985) a H. Šimrová zpracovala recepci dramatické tvorby jižních Slovanů u nás v letech 1970—1987 (1989). Čs.-jugoslávských kulturních styků se týká práce I. Pavlů *Oton Berkopec a česko-jihoslovenské styky* (1986).

Jiří Krystýnek,
Ivan Dorovský